

19. Ето, давамъ ви власть да настѣпувате на зми и на скорпи, и надъ всякъ силъ вражіи; и нищо нѣма да ви повреди.

20. Но на това недѣйте ся радува, че духове-тъ ся покоряватъ вамъ; а радуйте ся повече, защото имена-та ваши сж написаны на небеса.

21. Въ тойзи часъ възрадува ся духомъ Исусъ, и рече: Благодарѣ ти, Отче, Господи на небе-то и на земѣ-тъ, че си утаилъ това отъ мудры и разумны, и открьлъ си го на младенцы; ей, Отче, защото така бы угодно прѣдъ тебе.

22. Всичко ми е прѣдадено отъ Отца ми; и освѣнь Отца никой другъ не знае кой е Сынъ-тъ, и кой е Отець *никой другъ не знае* тъкмо Сынъ-тъ, и *онзи*, комуто бы рачиль Сынъ-тъ да го открье.

23. Обърнѣ ся послѣ особно къмъ ученицы-тъ, и рече: Блажены очи-тъ, които виждатъ това което вы видите.

24. Защото вы казувамъ, че мнозина пророци и царіе пожелахъ да видятъ това което вы виждате, и не видѣхъ, и да чуѣтъ това що чувате, и не сж чули.

25. И ето, нѣкой законникъ станѣ да го испытыва, и казуваше: Учителю, какво да правѣ за да наслѣдѣ животъ вѣчный?

26. А той му рече: Въ законъ-тъ що е писано? какъ четешъ?

27. И той отговори, и рече: Да възлюбишъ Господа Бога твоего съсъ всичко-то си сърдце, и съсъ всичкѣ-тъ си душѣ, и съсъ всичкѣ-тъ си силѣ, и съсъ всякъ-тъ си умъ, и ближняго твоего както самага себе си.

28. И рече му: Право си отвѣщаль; това прави и ще бѣдешъ живѣ.

29. Но той понеже искаше да оправдае себе си, рече Исусу: И кой е ближній мой?

30. *На това* отговори Исусъ и рече: Человѣкъ нѣкой слѣзъ-ваше отъ Іерусалимъ въ Іерихонъ, и налѣтъ на разбойницы, които като го обрахъ и наранихъ, отидохъ си и го оставихъ полумъртъвъ.